

Der er ikke tvivl om, at betalingskanaler i form af »pay per view« vil vinde mere frem i de kommende år, uanset om vi kan lide det eller ej, og egentlig kan man jo også godt sige, at direkte brugerbetaling, som det jo handler om, når der er tale om betalings-tv, egentlig kan være at foretrække i forhold til den indirekte måde, hvorpå vi i dag betaler til meget af vores tv, nemlig via forbrugerpriserne, som sættes op, ved, at det er reklamerne, der finansierer, at vi kan se den ene eller den anden tv-udsendelse.

Men »pay per view« er selvfølgelig ikke acceptabelt, når det drejer sig om begivenheder, som hører ind under public service-forpligtelsen, og det er ikke tilstrækkeligt at sikre, at det ikke sker i form af betalings-tv, når det drejer sig om vigtige sportsbegivenheder eller andre kulturelle arrangementer. Afgørende er også, at tv-transmissionerne af de pågældende begivenheder og arrangementer kan ses af befolkningen som helhed, og befolkningen som helhed er efter vores opfattelse ikke, når kun f.eks. en tredjedel af befolkningen er i stand til at se de pågældende udsendelser. Med andre ord er det i dagens Danmark kun DR 1 og TV 2, der lever op til det kriterium. TV 3 og DR 2 lever ikke op til kriteriet om, at det skal kunne ses af en tilstrækkelig del af befolkningen, når vi taler om, at public service skal nå ud til alle, som vi mener, det kan være relevant at tale om, når det drejer sig om disse begivenheder.

Der er ikke noget til hinder for, at vi allerede i dag stiller krav om, at visse nationale sportsbegivenheder skal sendes på kanaler, der kan sendes til hele befolkningen. Det kender vi fra Storbritannien, hvor det er bestemte – i hvert fald for briterne meget vigtige – nationale sportsbegivenheder, der skal sendes på kanaler, så udsendelsen kan ses af befolkningen som helhed.

Men vi har svært ved at se, hvad det er for nogle nationale sportsbegivenheder, som tæller på tilsvarende måde i Danmark. Er det f.eks. fodboldpokalfinalen Kristi himmelfartsdag? Næppe. Hvilke andre begivenheder er det, vi kan sige spiller en tilsvarende rolle, hvis vi alene vurderer det nationalt? Det har vi svært ved at se er tilfældet for Danmarks vedkommende, som det kan være for andre landes vedkommende.

De sportsbegivenheder, som danskerne især interesserer sig for, er internationale begivenheder, gerne med dansk medvirken, men ikke nødvendigvis. Det er f.eks. De Olympiske Lege,

det kan være VM i speedway, Tour de France, EM og VM i fodbold, EM og VM i kvindehåndbold, og herunder også eventuelle kvalifikationskampe, som Danmark medvirker i. Derfor er det nødvendigt, at der fastsættes regler internationalt, herunder også regler i EU, hvis vi altså vil tilgodese det, som jeg tror danskerne opfatter som deres nationale klenodier med hensyn til at kunne få lov til at se vigtige sportsbegivenheder.

Hvis vi alene interesserer os for nationale regler, så er der meget, som vi i den her forbindelse slet ikke får fat i, og det gælder også, hvis man anvender den sanktionsmodel, som ligger i det dagsordensforslag, der er fremsat. Så er der også meget, man heller ikke får fat i i denne forbindelse. Man får fat i noget, men man får ikke fat i det hele.

Derfor har SF også været med til i Folketingets Europaudvalg sidste fredag at give mandat til det tv-direktiv, der skal sikre, at vigtige sportsbegivenheder m.v. sikres på kanaler, der kan ses af en væsentlig del af befolkningen, og som ikke er betalings-tv.

Vi forventer så på den baggrund, og det bliver forhåbentlig inden alt for længe, at vi kan vedtage danske regler, som for det første udfylder de muligheder, som ligger i tv-direktivet, og at vi i det omfang, vi ikke selv synes, de er tilfredsstillende, laver vores egne nationale regler, sådan at vi sørger for, at bestemte sportsbegivenheder, som vi finder er relevante i denne her forbindelse, sikres til hele befolkningen.

Og det er klart, at det er en subjektiv liste, og ifølge det, der ligger i tv-direktivet, så er det jo altså ministeren, der får denne opgave. Om ministeren så kommer til at gøre det helt alene, er nok tvivlsomt, men det er jo en ministeriel afgørelse i sidste ende. Det nytter ikke noget, at vi skriver ind i en dansk lov, at det er de og de begivenheder for slet ikke at tale om de og de kampe, som skal være på denne liste; det må være noget, man løbende kan justere.

I denne forbindelse er det selvfølgelig vigtigt at få defineret, hvad en væsentlig del er. Jeg har allerede sagt, at efter vores opfattelse er det altså ikke nok, at det er noget, der kan ses af f.eks. to tredjedele af befolkningen; det er ikke tilstrækkeligt. Men som jeg har forstået tv-direktivet, så lægger man op til, at det er en national afgørelse at finde ud af, hvad man vil forstå ved en væsentlig del.

Og det næste er selvfølgelig, hvordan vi finder frem til, hvilke begivenheder der skal på